

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului apostol, întâiul mucenic și arhidiacon Ștefan

Doresc sfinții masa Mea de cuvânt cu tine, poporul Meu de azi, și se adună în Mine ca să împlinim, Eu și cu ei, Scriptura venirii Mele cu sfinții, și la tine venim, și apoi ne dăm cu masă de cuvânt celor ce caută mângâiere din cer, așa cum sfinții cerului caută la mângâierea cea de pe pământ, la cuvântul Meu cel din mijlocul tău, care este mângâiere. L-aș vrea pe om după această mângâiere să umble, așa cum umblu Eu după el cu ea ca să i-o dau, dar gustul ei nu-i vine omului decât dacă el este atins de darul credinței, prin care omul caută după Dumnezeu apoi, caută mângâiere, și nu este mângâiere care să nu se stingă, nu este decât cea din Mine lăsată peste om. Amin.

Te îmbrățișez și azi cu sărbătoare de cuvânt, că am sfinții adunați pentru coborârea Mea în carte cuvânt și pentru duhul mărturisirii, că nu este sfânt care să nu fi fost mărturisitor, poporul Meu. Mai întâi mărturisește credința lor, și apoi sfințenia inimii lor și a firii lor, și mărturisește dragostea lor de Dumnezeu apoi prin jertfe fel de fel, după cum vremea lor cea din trup îi strângea pe ei din pricina credinței lor în Unul Dumnezeu, adevărat întru totul față în față cu gloata necredincioșilor, care-și risipeau mângâierea în slujiri diavolești și idolești, mințindu-se pe ei înșiși împotriva lui Dumnezeu.

Este însă un alt soi de oameni pe pământ, și mereu a fost această sămânță rea de oameni în timp, oameni care stau pe scaune în numele Dumnezeului Celui adevărat și stau aceștia stăpâni apoi peste sufletele celor ce iubesc pe Dumnezeu cu viața lor cea mărturisitoare, făcându-se ei pe pământ asemenea Mie și pildă de credință sfântă pentru cei ce caută după adevăr viața cu Dumnezeu.

Să te oprești, poporul Meu, la dorul Meu cel după om, ca să-Mi înțelegi durerea care stă peste Mine de la cei ce stau pe scaune de mărturisitori, plini de necredință fiind, lipsiți de adevăr și fățarnici cu fața și cu viața, și care cel mai bine prigonesc pe Dumnezeu din om, începând cu ei înșiși, și prigonind pe om din Dumnezeu, începând cu cei ce iubesc după adevăr și după faptă pe Domnul pe pământ, căci cei ce aleg pe Domnul de viață a lor nu se pot ascunde cu strălucirea lui Dumnezeu în ei, fiindcă ei sunt mărturisitori tari, și acesta este dorul din ei: să-L poată mărturisi pe Dumnezeu în cer și pe pământ adevărat, Unul Dumnezeu.

Să plângi, poporul Meu, de durerea Mea de la omul fățarnic, care se așează în dreptul Meu înaintea mulțimilor de oameni, mulțimi care se învață așa să-L caute pe Domnul pentru ei. O, nu mai caută mângâiere omul, căci mângâierea este cuvântul Meu cel plin de dor după om, după cel ce nu mai cunoaște calea care are pe ea împărăția Mea cea pentru om, mângâierea cea care dăinuiește ca și Dumnezeu.

Să plângi cu Mine, măi poporul Meu, de durerea Mea cea de la omul minciunii și care se fățarnicește că este martorul Meu, slujitorul Meu și moștenitor scaunului Meu. De unde, tată, că el se mărturisește pe sine, nu pe Mine, căci altceva înseamnă să fie omul păstor de biserică a lui Hristos. Eu sunt Păstorul Cel cu crucea, dar unde se poate să semene cu Mine cei ce-și zic azi păstori de suflete? O, nu. Ei își cumpără unii de la alții scaune de păstori și se bat pentru întâietate, pentru cel mai înalt divan, și de pe el, zic ei, că păstoresc pe cei flămânzi de Dumnezeu. Eu însă prin iconomia Mea lucrez odată cu ei, ca și în vremea trupului Meu pe pământ, ca și în toate vremile Mele cu omul, și altfel n-am putut să stau cu omul pe pământ, căci Eu nu stau lângă cei semeți, pe scaune stând ei și numindu-se cu numele Meu peste cei săraci cu duhul. O, nu stau alături cu cei fățarnici, ci trec doar printre ei și-Mi aleg ucenici și Mi-i dau deoparte pentru Mine

și prin ei Îmi las sămânța împărăției lui Dumnezeu în inimile care se păstrează curate și neatacate de duhul cel pierzător și nevăzător al acestui veac trecător.

O, sunt atât de nebuni cei ce se folosesc de numele Meu și de scaune de biserici și de păstori de biserici, atât de nebuni până acolo încât să se creadă mântuiți mai mult decât restul oamenilor de sub păstoria lor, dar care se strâng numai în jurul păstorilor lor, căci păstoriți să fie oamenii e prea mare minune! O, Eu nu așa i-am păstorit pe cei trudiți și necăjiți de boli și de păcate. Eu i-am vindecat, Eu i-am îndreptat, Eu am luat de pe ei păcatele grele de dus, Eu am ispășit în locul lor cruce și batjocuri, moarte și înviere apoi, și le-am dat lor învierea Mea și am promis-o lor și pe a lor pentru dragostea Mea de ei, de cei lipsiți de păstorie și de ajutorare pe calea lor cea grea și plină de suspin pe pământ, că pe pământ nu este, nu este om fericit, nu este fericire pe pământ, ci este numai năluca ei și nimeni n-o prinde, căci este năluca. Eu sunt mângâierea omului. Eu și fericirea lui sunt. Cine-L are pe Dumnezeu în el, acela nu mai pune preț pe nimic: nici pe bucurii, nici pe dureri, nici pe bogății, nici pe lipsuri, ci numai Domnul este al lui îndeajuns, iar cel ce nu poate așa, acela este osândit pe pământ, rob al lui însuși, nedescătușat de sub legături.

O, poporul Meu, nu tot așa sunt cei ce sunt cu Dumnezeu în ei prin bucurii și prin dureri pe pământ, ci aceia au aripioare, tată, și aripioarele lor le sunt descătușare și putere de zbor de sub orice legături și răutăți din jurul lor asupra lor. N-au putut să-l nimicească pe apostolul Ștefan dușmanii lui Dumnezeu, căci el a avut aripioare din cer, și le-a spus celor ce îl îngrămădeau sub lovituri cu pietre asupra lui, omorându-i trupul: *«Iată ce văd! Văd cerurile deschise și pe Fiul Omului de-a dreapta lui Dumnezeu»*, și atunci mucenicul Ștefan s-a descătușat și a ajuns cu cei din cer, iar cei din cer cu el, și a zis apostolul Meu: *«Primește, Iisuse, Doamne, duhul meu, și îngenunchiat vin la Tine rugându-mă Ție înaintea Ta: nu le ține lor în seamă acest păcat!»*, și apoi somnul de trecere a venit peste el și aripioarele lui l-au dus în fața slavei Domnului, pe care el a mărturisit-o celor ce își ziceau stăpâni și urmași ai lui Avraam, Isaac și Iacov, și cărora le-a zis Ștefan: *«David a aflat har înaintea lui Dumnezeu și s-a rugat să dobândească un locaș sta-tornic pentru casa lui Iacov. Cel Preaînalt însă nu locuiește în clădire de mână omenească zidită, căci zice Duhul prin profeți: cerul este jețul Meu, și pământul așternut picioarelor Mele. Ce fel de casă veți clădi pentru Mine sau care este locul odihnei Mele? Au nu mâna Mea a făcut toate acestea?»*. O, acolo a mers mucenicul Ștefan, ajutat de aripioarele lui, după ce el a făcut judecata celor ce l-au dezbrăcat de trup, zburând el apoi în cereștile locașuri lângă Cel atât de dorit de el, Iisus Hristos, cu Care Ștefan a grăit pe pământ ultima lui grăire și a grăit cu Domnul său, pomenind înaintea Lui iertarea celor ce i-au pregătit calea spre slava cea de sus a sfinților lui Dumnezeu.

O, poporul Meu, deschide, tată, Scriptura în ziua aceasta și uită-te la duhul care a mărturisit prin Ștefan istoria Mea cu Israel și necredința celor din toată vremea lui și a celor din urmă ai acestui popor tare la cerbice, de la începutul lui și până în ziua martirului Ștefan, mărturisitorul adevărului, și apoi deschide-ți înțelepciunea ca să înțelegi de la toate câte sunt pe pământ îndărătnicia și setea de putere și de întâietate a lui Israel peste neamuri, de la începutul lui și până azi, căci acest popor îndărătnic face aceasta în numele Meu până azi ca să stăpânească el lumea, ca să nu-și piardă întâietatea, zice el, dar am venit Eu acum două mii de ani și am luat împărăția din mâna lui și am dat-o celor ce cred în Mine, și aceia sunt cei ce stăpânesc în numele Meu, căci ei stăpânesc împărăția cerurilor pe pământ și sunt vrăjmășiți pentru aceasta de poporul care-și păstrează întâietatea și care se luptă de peste tot să stingă numele Meu și urma Mea de pe pământ, numai că Eu nu locuiesc în temple, fiindcă cei ce se închină Mie, în duh și adevăr fac ei aceasta, nu în temple neîncăpătoare pentru Dumnezeu și pentru suita Lui cerească, oștirile toate ale slavei Lui.

O, poporul Meu, grăiesc cu tine, tată, ca să pot grăi pe pământ. Tu ești casa din care Eu ies ca Mirele din iatacul Său ca să-Mi arăt oamenilor slava cuvântului Meu, Duhul adevărului Cel despre toate câte au fost și sunt. Mucenicul Ștefan vede slava Mea cu tine acum și slava ta cu

Mine, fiule, și te mărturisește al Meu, căci este mărturisitor acest ucenic, iar mărturisirile din cer rămân și mărturisesc pe pământ spre judecata necredinței celor necredincioși și tari la cerbice pentru adevăr. Amin.

— *Mă las, Doamne, duh și cuvânt pe pământ pentru mărturisire, căci am fost și sunt pentru Tine mărturisitor. Ca și celor ce stăteau mari atunci în numele Tău, omorându-mi trupul din care grăiam și mărturiseam istoria Ta cu poporul Israel, cel tare la cerbice și care se simțea întâiul și stăpânul peste popoare, tot așa și azi mărturisesc eu celor ce se numesc pe ei înșiși stăpâni de la Tine peste oameni, și le spun și lor așa:*

Ascultați, voi, cei ce slujiți în temple și unde ziceți voi că L-ați închis pe Dumnezeu, ca să-L caute oamenii la voi pe El, pe Cel neîncăput! Părinții noștri aveau cortul mărturiei cu ei în pustie, așa cum Domnul a grăit lui Moise ca să-l facă după chipul pe care îl arătase lui, și pe care Iosua l-a adus apoi în țara stăpânită de neamuri, dar pe care Domnul le-a izgonit atunci din fața părinților noștri, până la David, care, aflând har de la Domnul, a cerut Domnului să aibă voie să ridice locaș lui Dumnezeu, dar Cel Preaînalt nu-Și poate ține sălașul Său în temple făcute de mâini. Voi, cei tari la cerbice ca și cei din vremea mărturisirii mele, o, până când veți sta împotriva Duhului Sfânt așa cum părinții noștri au stat? Pe care din cei trimiși de Dumnezeu spre oameni nu-i prizoniți voi, ca și părinții noștri pe prooroci, ca și pe mine, cel mărturisitor lui Iisus Hristos, și pe Care voi Îl prizoniți prin faptele voastre amestecate cu cele străine de Dumnezeu și de calea Lui cea una curată și binecuvântată pentru cei credincioși? Voi, care aveți de la sfinții părinți dreptar lăsat și nu-l păziți pe el! Voi, care scrâșniți din dinți împotriva celor ce dau oamenilor pe Domnul cuvânt de înviere în zilele voastre! O, nu-i scoateți voi mincinoși pe cei ce vă aduc pe Domnul cuvânt pe pământ, ci apropiați-vă de ei, căci sunt mărturisitorii venirii Domnului cuvânt peste pământ, acum, la sfârșit de timp! O, nu vă încercați în sabia aceasta, nu vă încercați în puterea cuvântului lui Dumnezeu, nu stați împotriva duhului proorociei, căci stați pe loc sfânt și ales de Domnul pentru slava Lui cea de la sfârșit de timp pe vatra acestui neam, neamul român, de al cărui nume plin este cerul și plin va fi pământul curând, curând. Fiți înțelepți și priviți în cuvântul lui Dumnezeu, că nu e omul acest cuvânt, ci e Domnul croindu-Și drum spre neamuri cu podoabă de cuvânt mântuitor pentru tot omul care voiește să vadă viața în acest cuvânt. Deșteptați duhurile voastre, că dorm în voi duhurile voastre și somn adânc dormiți voi față de Domnul Iisus Hristos, Care a plătit și pentru voi pe cruce dacă voiți să fiți asemenea Lui întru adevărul Lui. O, nu stați pe scaune nepăsători, nu stați așa, că veți da socoteală cu greu pentru necredință, pentru nepăstorirea turmei cea fără de păstori peste ea, căci turma e flămândă și nu știe să meargă, și nu știe să mănânce și să trăiască de la Dumnezeu, nici ea, nici voi! Căutați în istoria sfinților mărturisitori și uitați-vă la ei, și uitați-vă la voi, și uitați-vă în cuvântul lui Dumnezeu, care curge din gura Domnului în mijlocul neamului român, că veți da socoteală grea pentru păruta voastră necredință în acest cuvânt. O, de cine vă este frică de nu vă așezați la sfat cu Domnul pentru mântuirea multora? Cartea cea de ieri și cartea cea de azi se mărturisesc una pe alta carte a lui Dumnezeu peste oameni, și vouă vi se va cere răspuns. Sculați-vă, dar, și uitați-vă în acest râu de cuvânt și vedeți pe Domnul în el cu un popor grăind în mijlocul acestui neam, crescându-l pe el cu laptele cel duhovnicesc al gurii Sale, căci Domnul nu trebuie să tacă. Nu este Domnul Cel ce tace, și este Cel ce Se face cuvânt peste om și nu-I puteți închide Lui, că El trece peste toți și peste toate și grăiește Domnul pe pământ, că puternic este să facă aceasta, și veți sta față în față cu puternicia Lui și veți fi întrebați de cuvântul Său cel de azi peste pământ și peste om și fi-va să dați răspuns.

O, dacă voiți, ieșiți în calea Sa și dați-I binețe, că nu vine să vă facă rău, ci să vă dea scăpare vine, și mântuire să vă dea prin multa Lui iubire în cuvânt de iubire, iubirea lui Dumnezeu cuvânt pe pământul român la sfârșit de timp. Iată, vine Domnul cu sfinții Săi, precum este scris în Scripturi despre venirea Lui, și fericită este sluga pe care El o va afla așteptând și priveghind înaintea Sa. Amin. amin, amin.

— Duhul mărturisirii este duhul sfinților Mei, iar Eu, Domnul, cu ei vin, precum este scris să vin. Amin.

M-am făcut cuvânt mărturisitor în zi de sărbătoare de sfinți, Eu și sfinții Mei. Cuvântul lui Dumnezeu este numele Meu cel de azi. Eu, Domnul Iisus Hristos, sunt Cuvântul lui Dumnezeu. Eu sunt Cel ce sunt, și izvorul râului vieții sunt, și adăp cu el pe cei însetați. Amin.

Să vină cei însetați și să ia și să bea! Să vină cei însetați să ia și să împartă, să ia și să învieze, să ia și să bea și să mărturisească bunătatea Mea, căci Eu sunt Păstorul Cel bun, și bunul Meu îl dau celor ce iau și beau din apa Mea, și credință dau celor ce Mă iau prin acest izvor, cuvântul Meu, care izvorăște din Mine spre viața oamenilor cu multa lui mângâiere, cu multa lui iubire, mângâierea și iubirea Mea în el pentru om. Amin, amin, amin.

27 decembrie 2009/9 ianuarie 2010